

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **K.K.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 20 lutego 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wyłączenia sędziego Sądu Najwyższego R.W. od udziału w sprawie

II KO 132/24

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego R.W. jako
niedopuszczalny, pozostawić bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Pismem z 27 września 2024 r. skazanego K.K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o wznowienie z urzędu postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 13 maja 2021 r., sygn. II AKa 194/20. Obrońca wskazał na zaistnienie w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), a to niewłaściwej obsady składu Sądu Apelacyjnego w Warszawie, poprzez wydanie wskazanego wyroku przez sędziów powołanych na urząd sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej wniosek ten został przydzielony sędziemu Sądu Najwyższego – R.W. Pismem z 23 stycznia 2025 r. obrońca wniósł o wyłączenie SSN R.W. od udziału w sprawie ze względu na zaistnienie okoliczności mogących wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego należało pozostawić bez rozpoznania wobec jego ustawowej niedopuszczalności.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k. wyłączenie sędziego następuje „w sprawie”. W świetle dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z 17 kwietnia 2024 r., sygn. III KO 85/23, powołując się w nim na wskazane tam orzecznictwo, pojęcie „sprawy”, o której mowa w art. 41 § 1 k.p.k., rozumiane jest szeroko i odnosi się zarówno do sprawy głównej, rozumianej jako orzekanie w głównym przedmiocie procesu, jak również postępowań incydentalnych, w tym takich, które mają miejsce w ramach sprawy głównej. Istotne jednak jest, aby sprawa taka była wniesiona do właściwego sądu, a zatem aby wszczęto - na skutek stosownego żądania uprawnionego podmiotu - określone postępowanie zmierzające do jej rozpoznania. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania w sprawie zarejestrowanej pod sygnaturą II KO 132/24/KRI 772 nie ma złożonego wniosku o wznowienie postępowania. Obrońca skazanego jedynie w oparciu o przepis art. 9 § 2 k.p.k. zasygnalizował istnienie ewentualnej bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Istotą postępowania na obecnym jego etapie jest wyłącznie weryfikacja sygnalizacji zaistnienia uchybienia wynikającego z treści art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., przy czym nawet, gdyby przyjąć, że owa sygnalizacja doprowadzić miałaby w efekcie do wszczęcia postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania to nie zmienia to faktu, że wznowienie postępowania zgodnie z treścią art. 542 § 3 k.p.k. może nastąpić jedynie z urzędu. Nie mamy do czynienia na obecnym etapie postępowania ze sprawą, która się toczy na skutek żądania uprawnionego podmiotu. Konsekwencją tego, w przypadku niestwierdzenia uchybienia określonego w art. 439 § 1 k.p.k., jest to, że sąd jedynie poinformuje stronę o tym fakcie i pouczy, że stronie nie przysługuje środek

zaskarżenia (por. uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów z 24 maja 2005 r., sygn. I KZP 5/05). Stąd, skoro przedmiotem rozpoznania nie jest wniosek o wznowienie postępowania, a sąd z urzędu nie wszczął postępowania w oparciu o przepis art. 542 § 3 k.p.k., to wniosek o wyłączenie sędziego od rozpoznania pisma stanowiącego w istocie jedynie sygnalizację strony o zaistnieniu uchybienia określonego w art. 439 § 1 k.p.k. - jako co najmniej przedwczesny - należy uznać za niedopuszczalny (zobacz również postanowienie Sądu Najwyższego z 20 października 2022 r., sygn. III KO 95/22 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 13 listopada 2024 r., sygn. IV KO 102/24).

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[WB]

[a.ł]